

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Zdrodowski

Protokolant Małgorzata Łojko

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 roku na rozprawie

sprawy R. S.

urodzonego dnia (...) w S.

syna E. i G. z domu R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 lipca 2014 roku o godzinie 17.00 w S. na ulicy (...) w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki B. numer rejestracyjny (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,58 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sygnatura akt VIII K 515/10,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

- I. Oskarżonego R. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym że z opisu czynu eliminuje stwierdzenie „przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sygnatura akt VIII K 515/10,”, czyn ten kwalifikuje z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
- II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 4 (cztery) lat;
- III. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) zł;
- IV. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jeden) roku;
- V. Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego w pkt IV zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31 lipca 2014 roku do dnia 2 października 2014 roku;
- VI. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 330 (trzysta trzydzieści) zł tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 70 (siedemdziesiąt) zł.

wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 2 października 2014 roku

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

R. S. ma 31 lat. Jest kawalerem. Pozostaje w konkubinacie. Jego konkubina spodziewa się dziecka. Mężczyzna nie posiada majątku. Pracuje jako mechanik z dochodem w kwocie 1.500 zł.

W dniu 30 lipca 2014 roku oskarżony bawił się na wieczorze kawalerskim i wieczorem oraz w nocy wypił znaczną ilość alkoholu. Następnego dnia po południu wsiadł do samochodu ojca, by pojechać po herbatkę dla swojej konkubiny. Po drodze spotkał kolegów, których zabrał. Gdy jechał w S. ulicą (...) około godziny 17.00 został zatrzymany do kontroli drogowej. Po zbadaniu jego stanu trzeźwości okazało się, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Badania wykazały zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,58 mg/dm³ (17.36) i 0,54 mg/dm³ (17.38).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 19 grudnia 2002 roku w sprawie VIII K 270/02 R. S. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. i wymierzono mu karę grzywny, orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów na okres 1 roku oraz świadczenie pieniężne w kwocie 50 zł. Wyrok uprawomocnił się w dniu 30 grudnia 2002 roku. Karę grzywny wykonano w drodze kary zastępczej w dniu 29 kwietnia 2004 roku. Zakaz prowadzenia pojazdów wykonano 29 grudnia 2003 roku. Świadczenia pieniężnego oskarżony nie uiścił.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 14 stycznia 2011 roku w sprawie VIII K 515/10 R. S. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz grzywnę. Orzeczono nadto zakaz prowadzenia pojazdów na okres 1 roku oraz świadczenie pieniężne. Wyrok uprawomocnił się w dniu 11 kwietnia 2011 roku. W dniu 3 listopada 2011 roku oskarżony uiścił świadczenie pieniężne. W dniu 3 kwietnia 2012 roku uiścił z kolei grzywnę. Wykonano również zakaz prowadzenia pojazdów.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego (k. 31v, 16), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), odpisu wyroku (k. 12, 19), z akt 270/02 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim wyroku (k. 24), postanowienia (k. 53), zawiadomienia (k. 63, 67, 81), obliczenia kary (k. 73), zawiadomienia o zwolnieniu (k. 74), z akt 515/10 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim wyroku (k. 36), protokołu (k. 54), zawiadomienia (k. 69, 80, 87), dowodu wpłaty k. (86, 124) i postanowienia (k. 109-110). Sąd skorzystał także z dokumentów zawierających dane osobopoznawcze oskarżonego.

Oskarżony R. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia generalnie zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym (k. 31v, 16).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonych w sprawie dowodów sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu wyrokiem czynu nie budziło wątpliwości. Oskarżony przyznał, że spożywał alkohol w znacznych ilościach i że prowadził samochód po drodze publicznej. Nie kwestionował wyników badania. Badanie stanu trzeźwości zostało przeprowadzone urządzeniem sprawnym technicznie, posiadającym ważne świadectwo wzorcowania.

Zdaniem Sądu czyn przypisany oskarżonemu wypełnia znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 178a § 1 k.k. Polega on na prowadzeniu (kierowaniu) pojazdu mechanicznego na drodze każdego rodzaju w stanie zagrażającym bezpieczeństwu w komunikacji. Jest on dokonany w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy. Strona podmiotowa tego przestępstwa zasadza się na umyślności. Może ono zostać popełnione w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym. Sprawca musi obejmować zamiarem także stan nietrzeźwości.

R. S. kierował pojazdem mechanicznym (samochodem) znajdując się w stanie nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości został zdefiniowany w art. 115 § 16 k.k. jako taki stan, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza

0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tą wartość. Badanie wykazało u kierującego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu znacznie przekraczającą wartości progowe stanu nietrzeźwości.

Nie ma też wątpliwości, że oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. W tym zakresie jego wyjaśnienia nie zasługują na danie im wiary. Oskarżony dzień wcześniej spożywał alkohol w znacznych ilościach. Biorąc pod uwagę stwierdzone w jego organizmie stężenie alkoholu nie sposób uznać by mężczyzna o znacznym doświadczeniu życiowym mógł być przekonany o tym, że alkohol został z jego organizmu już wydalony. Zwłaszcza, że oskarżony wyjaśnił, że taki wniosek opierał na swoim niczym nie uzasadnionym przekonaniu. Oznacza to, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił zarówno znamiona przedmiotowe jak i podmiotowe czynu zabronionego określonego w art. 178a § 1 k.k. Czyn ten jako społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy i zawiniony należy ocenić jako przestępny. Co do winy to w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające winę – oskarżony osiągnął wiek odpowiedzialności karnej jak również nie znajdował się w stanie wyłączającym winę.

Brak było podstaw do kwalifikowania czynu, jakiego dopuścił się oskarżony z art. 178a § 4 k.k. Taka kwalifikacja możliwa jest jedynie w sytuacji uprzedniej karalności i to za określone przestępstwo. Oskarżony był co prawda dwukrotnie skazywany za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., jednakże oba skazania uległy w dacie wyrokowania przez Sąd zatarciu. Z chwilą zatarcia skazania skazanie to uważa się za niebyłe (art. 106 k.k.), co oznacza że nie można go już brać pod uwagę.

Co do sprawy VIII K 515/10 to minął już okres próby, a oskarżony uiścił wymierzoną grzywnę i orzeczone świadczenie pieniężne. Wykonano również środek karny zakazu prowadzenia pojazdów. Z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby nastąpiło w tej sprawie zatarcie skazania, zgodnie z art. 76 § 1 i 2 k.k., skoro w sprawie nie zarządzono wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Z kolei w sprawie VIII K 270/02 orzeczono wobec skazanego grzywnę i zatarcie skazanie mogło nastąpić po upływie 5 lat od jej wykonania (art. 107 § 4 k.k.), co nastąpiło w dniu 29 kwietnia 2004 roku z chwilą wykonania wobec niego kary zastępczej (k.74 akt VIII K 270/02). Jako że w sprawie oskarżony nie uiścił świadczenia pieniężnego zatarcie skazania nie mogło nastąpić przed przedawnieniem jego wykonania (art. 107 § 6 k.k.). Przedawnienie takie nastąpiło z upływem 10 lat od uprawomocnienia się wyroku (art. 103 § 2 k.k.), a zatem po dniu grudnia 2012 roku. Skoro w międzyczasie oskarżony został skazany w sprawie VIII K 515/10 oba skazania uległy zatarciu równocześnie (art. 108 k.k.). W tym zakresie nieaktualny wpis w karcie karnej nie wiąże sądu. Z opisu czynu przypisanego oskarżonemu należało zaś wyeliminować zapis o jego uprzedniej karalności.

Reakcją na przestępstwo jest wymierzenie kary i środków karnych przewidzianych w ustawie. Stosownie do art. 53 k.k. sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego. Zasady te należy mieć na względzie także przy wymierzaniu środka karnego (art. 56 k.k.).

Przepis art. 178a § 1 k.k. za popełnienie przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przewiduje grzywnę, karę ograniczenia wolności i karę pozbawienia wolności do lat 2. Sąd uznał, że najpełniej cele wychowawcze i zapobiegawcze zrealizuje kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Tak ukształtowana kara uwzględnia także stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu.

Jako okoliczności łagodzące należało potraktować to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył prawdziwe wyjaśnienia. Uwzględnić należało również, że nie był on dotychczas karany.

Z kolei stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, ocenionego z uwzględnieniem okoliczności wymienionych w art. 115 § 2 k.k. nie sposób ocenić jako nieznacznego, co musi być istotną okolicznością, braną pod uwagę przy wymiarze kary. Sąd uwzględnił, że oskarżony swoim zachowaniem godził w istotne dobro prawne – bezpieczeństwo w ruchu lądowym. Wskazać należy również, iż zachowywanie stanu trzeźwości podczas kierowania pojazdami mechanicznymi jest jedną z podstawowych reguł ruchu drogowego, mającą istotny wpływ na bezpieczeństwo w tym ruchu i oskarżony zasadę tą świadomie naruszył. Poruszał się przy tym samochodem osobowym, a zatem pojazdem mogącym osiągać znaczne prędkości, przy których zdolności psychofizyczne kierowcy mają szczególne znaczenie. Uwzględnić należało jednak, że kierował pojazdem poza centrum miasta, gdzie ruch z natury rzeczy jest mniejszy, a tym samym stwarzał też mniejsze zagrożenie dla tego ruchu.

Wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza również stopnia winy – w sprawie nie zaistniały żadne okoliczności stopień ten umniejszające. Oskarżony nie kierował się żadną szczególną motywacją w swoim działaniu. Żadne ważne względy nie uzasadniały poruszania się oskarżonego po spożyciu alkoholu.

W ocenie Sądu wyżej wskazane okoliczności uzasadniały wybór z sankcji przepisu naruszonego działaniem oskarżonego kary najsurowszego rodzaju (kary pozbawienia wolności) i orzeczenie tej kary w rozmiarze 6 miesięcy.

Wymierzona R. S. kara pozbawienia wolności nie przekracza 2 lat, a uznając, iż wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem, jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary, Sąd Rejonowy orzeczoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby. Za pozytywną prognozą kryminologiczną przemawia to, że oskarżony nie był dotychczas karany. Weryfikacji tej prognozy będzie służył ustalony czteroletni okres próby.

Zawieszenie kary pozbawienia wolności powoduje, że dolegliwość jaka dotknie oskarżonego na skutek popełnienia przestępstwa jest niewielka. Aby dolegliwość tą zintensyfikować i unaocznic oskarżonemu nieopłacalność popełnienia przestępstwa Sąd zastosował wobec niego dodatkowo karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych. Ustalając wysokość stawki dziennej na poziomie 30 zł Sąd miał na uwadze, że oskarżony ma niewielkie dochody i na utrzymaniu konkubinę, a wkrótce również dziecko.

Sąd zastosował także obligatoryjny w przypadku popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, orzekając wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Ustalając okres tego zakazu Sąd kierował się tymi samymi względami, co przy wymiarze kary, uwzględniając jednakowoż dolegliwość wynikającą ze wszystkich zastosowanych wobec R. S. środków reakcji karnej. Środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji. Rozmiar orzekanego środka powinien być zatem zależny także od zakresu niebezpieczeństwa w komunikacji jakie stworzyło zachowanie podsądnego oraz rokowań co do jego zachowań w przyszłości w aspekcie bezpieczeństwa w komunikacji. Zakaz prowadzenia pojazdów jest orzekany w latach od 1 roku do 10 lat.

Zachowanie oskarżonego stanowiło zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Oskarżony w sposób zupełnie świadomy, w zamiarze bezpośrednim, naruszył podstawową regułę tego ruchu. Jego stan nietrzeźwości był znaczny. Stan ten przekładał się niewątpliwie na możliwość reakcji oskarżonego na zmienne warunki ruchu drogowego. Z drugiej jednak strony należało wziąć pod uwagę, że nie naruszał on dotychczas zasad ruchu drogowego. Pozwala to uznać, że jego zachowanie ma charakter incydentalny, a zastosowane środki represyjne skłonią go do właściwych zachowań na drodze w przyszłości. Nie ma zatem potrzeby eliminowania go z ruchu na okres dłuższy niż minimalny, zwłaszcza że zakazem Sąd objął wszelkie pojazdy mechaniczne.

Na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów Sąd, stosownie do art. 63 § 2 k.k., zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31 lipca 2014 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. – obciążając nimi oskarżonego – uznawszy, że ich uiszczenie nie będzie dla oskarżonego zbyt uciążliwe. Opłatę od wymierzonej mu kary pozbawienia wolności i grzywny

ustalono stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 1983r., nr 49 poz. 223 ze zm.). Na pozostałe koszty sądowe obciążające oskarżonego w sprawie składają się opłata za uzyskanie karty karnej (30 zł) oraz ryczałty za doręczenie pism sądowych w postępowaniu przygotowawczym i sądowym (2x20 zł). Wysokość ryczałtu ustalono na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. nr 108, poz. 1026 ze zm.). O wysokość opłaty za uzyskanie karty karnej rozstrzygnięto na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. poz. 861).